

udvalget særligt søgte oplysninger om under studiebesøget i Sverige, var dels det forhold, at man i Sverige ikke har en begrænsning svarende til bestemmelsen i det danske lovforslags § 1, stk. 2, hvorefter offentlighedskravet kun gælder i relation til en konkret sag, der på forhånd angives, dels det forhold, at man i Sverige har offentlighed vedrørende sager om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste.

Udvalget konstaterer, at bestemmelsen i forslaget § 1, stk. 2, indeholder en stærk begrænsning i den principielle adgang til offentlighed, der i øvrigt indføres ved forslaget. Der er imidlertid enighed i udvalget om, at en eventuel mere vidtgående offentlighed må afvente de erfaringer, man vil gøre ved praktiseringen af den nu foreslåede ordning. Besøget i Sverige har givet udvalgets medlemmer indsigt i, hvordan den fuldstændige offentlighed virker i praksis. Udvalget mener dog, at bl. a. de danske kommuner nu så kort tid efter kommunalreformen ville have meget vanskeligt ved at klare en videregående offentlighedsordning.

Udvalget har ligeledes beskæftiget sig med det forhold, at sager om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste efter forslaget § 6, stk. 1, er undtaget fra forslaget bestemmelser om offentlighed. Justitsministeriet har på udvalgets begæring udarbejdet et notat om parts offentlighed i sager om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste med tilhørende udkast til ændringsforslag. Dette notat har været forelagt en del organisationer til udtalelse. På grundlag af besvarelsene fra de hørte organisationer har justitsministeriet udarbejdet endnu et notat, der sammen med de indkomne svar er tilstillet folketingsudvalget. Efter samråd med udvalget har ministeren fremsat nedenstående ændringsforslag nr. 1, hvorefter der i forslaget § 10 indsættes en bestemmelse om, at den, der ansøger eller har ansøgt om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste, uanset bestemmelsen i § 6, stk. 1, kan forlange at blive gjort bekendt med de dokumenter m. v., der vedrører hans forhold. Om den nærmere forståelse af denne bestemmelse henvises til de to af justitsministeriet udarbejdede notater, der er optrykt som bilag sammen med betænkningen i forbindelse med besvarelsen af udvalgets spørgs-

mål 10 og 11. Ændringsforslaget er tiltrådt af udvalget.

Ministeren har været enig med udvalget i, at der i lovforslaget indsættes en revisionsbestemmelse. Justitsministeren har derfor fremsat nedenstående ændringsforslag nr. 3, hvorefter forslag om revision af loven fremsættes for folketinget i folketingsåret 1974-75.

I forbindelse med bestemmelsen i lovforslagets § 5, nr. 1, om undtagelse for referater af møder mellem ministre har justitsministeren i et samråd givet udtryk for, at denne bestemmelse alene sigter til uddrag af ministermødereferater eller andre tilkendegivelser om, hvad der er passeret på et møde mellem ministre, når sådanne dokumenter danner grundlag for en efterfølgende departemental ekspedition. De referater, der tages af ministermøder og af andre møder mellem ministre til intern brug for regeringens medlemmer, må derimod betragtes som de pågældende ministers private ejendom og er ikke omfattet af det foreliggende lovforslags bestemmelser, således heller ikke af bestemmelsen i § 9. Dette gælder selv om sådanne arkivalier senere indleveres til opbevaring på et offentligt bibliotek eller arkiv, jfr. bemærkningerne til lovforslaget side 5, 1. sp. f. n. Forudsætningen for, at aktstykker kan betragtes som bestanddele af den enkelte ministers private arkiv, er imidlertid, at aktstykkerne holdes adskilt fra ministeriets arkiv. Aktstykker, der i overensstemmelse med sædvanlig rutine er indgået i et ministeriums sager, og som arkiveres sammen med disse, må anses for omfattet af det foreliggende lovforslag, selv om der er tale om ekstra eksemplarer eller uddrag af dokumenter, der tillige opbevares i en ministers private arkiv.

Under et samråd med udvalget har justitsministeren erklæret, at udtrykket „retssag“ i lovforslagets § 5, nr. 7, også omfatter en voldgiftssag.

I forbindelse med bestemmelsen i lovforslagets § 8, stk. 1, har justitsministeren under et samråd bekræftet, at denne bestemmelse medfører, at underordnede myndigheders afgørelser om aktindsigt vil kunne påklages til vedkommende overordnede forvaltningsmyndighed i alt væsentligt efter samme regler som dem, der i øvrigt gælder for påklage af afgørelsen i den sag, hvis ak-